

Пук као Гаранција

Поштовани читаоци, за овај број листа "Војска" уприличили смо интервју са бригадним генералом Драганом Вуковићем, замјеником команданта Команде за подршку ОС БиХ и посљедњим Начелником Генералштаба Војске Републике Српске.

ВОЈСКА: Господине генерале, Вас је почетак рата у БиХ затекао као професионално војно лице ЈНА. Како сте Видоживјели 12.мај 1992.године?

Генерал Вуковић:

Ја сам постао професионално војно лице завршетком ВА Ков 1987. године и са отпочињањем кризе у бившој СФРЈ био сам укључен у ратна збивања на територији тадашње СР Хрватске и то у саставу јединица 5. корпуса ЈНА. Дубоко сам вјеровао да ће се наћи довољно памети и разумјевања да се пронађу мирнодопска рјешења за кризу у држави и да се тако сачува заједничка држава. Нажалост то се није догодило нити су видљиви резултати сукоба у

СР Словенији и СР Хрватској дали снаге политичарима да изнађу мирнодопска рјешења и не дозволе да се сукоб пренесе и у СР БиХ. Политички процеси су водили к рату који је нажалост на просторима БиХ показао сву своју суровост. Као млади официр нисам имао пуно увида у политичка, а нити и шира војна дешавања, али сам осјећао страх, као и сви, јер сам знао шта може да донесе ратни сукоб у једној држави. Догађаји у тадашњој БиХ су били брзи и довели су до груписања по националној основи гдје су народи имали сасвим другачије политичке, а убрзо се показало и војне циљеве. У таквом стању дошло је до груписања српског становништва (као и остала

два народа) и стварања прво политичке основе битисања, а потом и војне те је стога одлука о формирању ВРС створила претпоставке да се српски народ брани у неминовном грађанском рату на просторима БиХ.

ВОЈСКА: Да ли је ВРС оправдала своје формирање?

Генерал Вуковић:

Својим формирањем ВРС се поставила као оружана сила српског народа и која је заједно са МУП-ом РС имала основни циљ да брани српски народ и све грађане који су живјели на територији која је била под њиховом контролом. Имајући у виду карактер ратног сукоба у БиХ гдје су ратовали сви против свих, па и између себе (унутар једног народа), постојање ВРС је било оправдано и њоме је одбрањена политичка воља и воља народа за опстанак на својим огњиштима у то вријеме као и по потписивању Дејтонског мировног споразума опстанак ентитета Република Српска у оквиру БиХ.

ВОЈСКА: Након потписивања Дејтонског мировног споразума, приступило се преласку ВРС у мирнодопско стање. Реците нам нешто више о томе.

Генерал Вуковић: Дејтонски мировни споразум је зауставио рат на простору БиХ и тиме дао шансу миру и мирнодопској изградњи ВРС. Тај прелаз је трајао током 1996 и 1997. године и који је био обиљежен демобилизацијом бораца и ратних јединица и повратком војске и технике у касарне. Мирнодопски рад и организација су поставиле нове задатке који су се гледали кроз испуњење одредби војног анекса Дејтонског мировног споразума које је ВРС у потпуности испунила. На унутрашњем плану долази до стабилизације, пре свега војног буџета, а самим тим до извршавања мирнодопских задатака обуке, вјежби и свакодневог војног живота. У исто вријеме почиње и сарадња са страним ОС преко војних аташеа у БиХ и са јединицама мировних снага у БиХ. После овога преласка на мирнодопско живљење ВРС па све до отпочињања реформи одбране на нивоу БиХ, ВРС је извршавала своје редовне задатке у складу са Уставом и законима РС.

ВОЈСКА: Са позиције задњег начелника ГШ ВРС, реците нам нешто више о реформи система одбране БиХ и улоге ВРС у њој.

Генерал Вуковић:

Реформе система одбране у БиХ које су отпочеле 2003. године и завршиле усвајањем Закона о одбрани крајем 2005. године биле су прије свега израз политичких одлука у БиХ. Дотадашња стална смањења војних ефектива у БиХ, а која су била производ мировног процеса и присуства јаким мировних снага у БиХ, као и недостатка новца у буџетима ентитета за војске у БиХ, довела су до политичке одлуке о изградњи заједничке оружане силе у БиХ, односно до формирања ОС БиХ. Формирана је Комисија за реформу одбране на нивоу БиХ која је доносила све одлуке. Представници тадашњих ентитетских министарстава одбране и војски су на основу тих одлука кроз разне радне групе и семинаре разрађивали детаље око војне организације и функционисања ОС БиХ. Рјешења до којих се дошло представљала су компромисе сва три народа у БиХ. Тиме је доведено до тога да ВРС престане да постоји у дотадашњем облику и капацитету и ја сам био у прилици да обављам дужност посљедњег начелника ГШ ВРС у периоду 2005-2007. година када је крајем љета исте ГШ ВРС престао да постоји.

ВОЈСКА: Ваш осврт на рад 3. пјешадиског (Република Српска) пука.

Генерал Вуковић:

Као производ реформи и тежњи да се одржи традиција постојања три оружане силе у БиХ (ВРС, Армије БиХ и ХВО) формирана су три национална пука који су наставили да баштине традиције војски и народа из којих су и проистекли. Тиме је 3. пјешадијски (Република Српска) пук продужио живот ВРС кроз обиљежавање свих значајнијих датума из протеклог Одбранбено-отаџбинског рата. Та мала команда без оперативних овлаштења има велику улогу у његовању традиција ВРС, али и осталих српских војски од Косовског боја па до данас, јер је српска војна традиција веома дуга и богата. Нормално, да ослонцем на пјешадијске батаљоне и на све бивше припаднике ВРС, пук је у могућности да испуни све своје задатке. Тим поводом желим да вам честитам заједничке нам празнике и да наставите истим путем испуњавањем својих обавеза.

ВОЈСКА: Хвала господине генерале!

Редакција

